

شهر رمضان

الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ

ماه خدا

طبق فرمایش نورانی پیامبر اکرم ﷺ در خطبه شعبانیه، مؤمنین در این ماه مبارک به ضیافت الهی دعوت شده‌اند.

«هُوَ شَهْرٌ دُعِيتُمْ فِيهِ إِلَى ضِيَاةِ اللَّهِ»

مهمان بایستی کاری بکنند که صاحبخانه می‌کند، مهمان خدایی که «يُطْعِمُ و لا يُطْعَمُ» است، اگر خدای سبحان می‌بخشد و نمی‌گیرد، انسان هم بایستی در این ماه خوبی پیدا کند که ببخشد و نگیرد، چون هیچ دستی بهتر از دست بخشنده نیست. اگر کسی تلاش و کوشش کرد که دیگران در کنار سفره او به بهشت بروند، این ید بخشنده دارد، و اگر تلاش کرد که به برکت دیگران به بهشت برود، این دست گیرنده دارد.

در بیانات پیامبر ﷺ هست که حضرت می‌فرماید: «الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى»

در شب‌های ماه مبارک رمضان این روح بلند را به انسان می‌آموزند و می‌گویند هر شب بگویند: «خدایا تو که دینت را حفظ می‌کنی و ممکن نیست که دست از دینت برداری، آن توفیق را بده که دین تو بدست من زنده بشود»، نه این که دیگران دین تو را زنده کنند و من کنار سفره دین بنشینم، بگذار که نماز و روزه به دست من و با خون من زنده بشود که دیگران مهمان من باشند، نه این که دیگران بچنگند و خون بدهند و دین را احیا کنند و من نماز بخوانم و روزه بگیرم.

همچنین ماه رمضان، ماه عفو، اغماض و گذشت است؛ بنابراین چشم پوشی و تغافل باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد. امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود: **چشم پوشی از خطاها را پیشه خود کن، تا کارهایت به وجه احسن و خوب پیش رود.** و نیز فرمود: کسی که از بسیاری از آگاهی‌ها چشم پوشی نکند، زندگی او از لذت بدور می‌ماند.

یکی از عوامل ترفیع درجه روزه، عفو و اغماض و گذشت است؛ عفو و گذشت در این ماه ارزش بسیار و اهمیت ویژه‌ای دارد. اغماض در پرتو نادیده انگاشتن برخی از نامهربانی‌ها و خطاهای دیگران، بهتر می‌تواند تجلی خویش را باز یابد.

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود: **شریفترین عملکرد انسان بزرگوار، تغافل او از خطاها و نامهربانی‌های دیگران است.** همچنین آن حضرت در جای دیگر فرمود: ارزشمندترین اخلاق آدم بزرگوار، نادیده گرفتن خطاهایی است که با خبر است.

امید است که بتوانیم در این ماه به این سجایای اخلاقی دست یابیم.

